

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Herr Panthakaks Historie (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Herr Panthakaks Historie og Meeninger", i Ewald, Johannes: *Herr Panthakaks Historie og Meeninger*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 67. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald01dkval-shoot-idm140540297522656.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Herr Panthakaks Historie og Meeninger

Her anlagde han nu et Batterie, hvorfra han kastede Bomber og Granater mod den heele øvrige Deel af Jord-Kloden - Som Alexander angreb han Nationer, som han neppe kjendte af Navn, og som ikke kjendte det ringeste til ham; og som Alexander fandt han endog Jorden for snever for sin Ødelegge-Lyst - Han besluttede derfor at forkynde Himmelen Krig. - Han havde vel tilforn af og til streifet ind paa dens Grændser. - Thi han var i den Fald lykkeligere end Ammons Søn at hans lette Tropper kunde trange derind, hvor den macedoniske Phalanx maatte staae tilbage. Men nu optaarnede han, som en anden Titan Bjerg paa Bjerg, for derfra ret at kunde beskyde og i Bund og Grund ødelægge dens stærkeste Fæstninger. - Men som man ikke meer kan tage Soelen i Skjegget øverst paa runde Taarn, end neden for det paa Kjøbmager-Gade; saa kunde det, at han krøb noget høyere op end andre af Himmelen Beleyrere ikke nytte ham til andet; end til at blive seet; og som han smigrede sig med beundret af fleere. - Men han ønskede heller intet andet. - Thi vi igjentage det engang for alle; at han ligesaa lidet kunde kaldes en egentlig Fiende af Himmelen, Jorden og Mennisket; som Alexander kunde siges at bære noget besynderligt Had til Sacer eller Sogdianer. Begge havde kun en Hoved-Hensigt - den, at blive holdt for besynderlige Mennsker, og at blive talt om af mange med Beundring; og da der er saa mange Narre maatte denne lykkes dem temmelig - Begge havde en Bi-Hensigt - den at samle Rigdomme; og denne kunde de heller ikke vel forfeyle. Den Græske Erobrere lod sig overalt got betale for sine Ødelæggelser; og Marquien af V*** solgte de Vaaben hvormed han angreb den beste Verden, med Fordeel til dens Indbyggere; og om han maatte føre Krig med nogen blot par honneur, saa var det med Himmelen - Dog vidste han at søge Opreysning for denne Skade hos sine egne Allierte - Men begge havde og tilsidst det samme Vanheld - Alexander maatte af Mangel paa villige Soldater standse mit paa sine Erobringers Bane; og vende om til de Nationer, hvor han allerede havde været engang før. - Og han kunde ikke trøste sig med andet, end med at lade sig see af dem i en anden Skikkelse - Marquien af V*** gik det ikke et Haar bedre - Han havde forskudt alle sine Kugler - Han maatte behjælpe sig med, at stjæle dem tilbage, som han baade havde skudt ud og solgt engang, støbe dem om i en anden Form, og saaledes bruge dem paa nye. -